

τοῦνται ἀπὸ φόρους ἐπὶ τῆς μεταχει-
ρίσεως τοῦ κρέατος καὶ ἀπὸ τὰ κέρδη
ἐπὶ τῶν ἐξαγωγῶν. Κάπως ὅμοιον
σύστημα λειτουργεῖ εἰς τὸ Βέλγιον.

Ἐκεῖ ὅπου Ὑπουργεῖα ἢ Κυβερ-
νητικαὶ Ὑπηρεσίαι εἶναι οἱ ἴδιοι οὐ-
σιώδεις ἀγορασταὶ τῶν γεωργικῶν
προϊόντων, αἱ ἀγοραὶ δύνανται ἐνί-
στε νὰ γίνωνται ὡς μέσα διὰ τὴν
σταθεροποίησιν τῆς ἀγορᾶς. Π. χ.
τοῦτο ἐπιχειρεῖται εἰς τὰς Η.Π.Α.
δι' ἀγορῶν προϊόντων (συμπεριλαμ-
βανομένων ἐκείνων οὐχὶ ὑπὸ ἡγγυ-
κονομικὰ τινὰ προγράμματα βοη-
θείας. Αἱ ἀγοραὶ ὑπὸ σχολικὰ προ-
γράμματα προγευμάτων δύνανται ἐπί-
σης νὰ συντονισθοῦν μὲ προγράμ-
ματα τιμῶν ἐνῶ ἀγοραὶ γινόμεναι
ὑπὸ τιμὴν ἀσφαλείας τροφίμων θρε-
πτικῆς ἀξίας δύνανται νὰ χρησιμο-
ποιηθοῦν ὡς μέρος τῆς Ὁμόσπονδι-
κῆς Συνεισφορᾶς ὑπὸ τὸν Ἐθνικὸν
Νόμον περὶ σχολικῶν προγευμάτων.
Ἄκόμη τὸ σχολικὸν πρόγραμμα γά-

λακτοῦ εἰς τὸ Ἑν. Βασίλειον ἀνε-
πτύχθη πρὸ τοῦ δευτέρου παγκοσμίου
πολέμου, μερικῶς ἕνεκα τῶν ὑφιστα-
μένων δυσκολιῶν εἰς τὴν ἐμπορείαν
τοῦ γάλακτος. Τώρα ἔχει γίνῃ μία
σταθερὰ ἐξοδος διὰ τοὺς παραγωγούς
γάλακτος.

Μία τελικὴ μέθοδος ἢ ὁποία δῦ-
νεται νὰ σημειωθῇ εἶναι ἢ ἀπ' εὐ-
θείας πληρωμὴ πρὸς τοὺς παραγω-
γούς μὴ περιλαμβάνουσα ἡγγυμέ-
νας τιμὰς. Π. χ. εἰς τὴν Νορβηγίαν
αἱ καταναλωτικαὶ τιμαὶ τοῦ γάλακτος
καὶ τῶν γαλακτοκομικῶν προϊόντων
ὀρίζονται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς
ἐπίπεδον τὸ ὅποιον θεωρεῖται πολὺ
χαμηλὸν τοῦ νὰ εἶναι δίκαιον διὰ
τοὺς παραγωγούς. Ὡς ἐκ τούτου αἱ
πληρωμαὶ πρὸς τοὺς παραγωγούς ὑ-
ψώνονται δι' ὀρισμένων συμπληρω-
ματικῶν πληρωμῶν π. χ. διὰ τὰς πα-
ραδόσεις εἰς τὰ γαλακτοκομεῖα κ.λ.π.
ἂν καὶ ἡ πραγματικὴ τιμὴ τοῦ παρα-
γωγοῦ δὲν εἶναι ἡγγυημένη.

Τρόποι αὐξήσεως τῶν γεωργικῶν προσόδων

Ὑπάρχουν προφανῆ μειονεκτή-
ματα εἰς οἰανδήποτε μέθοδον ὑπο-
στηρίξεως τῆς γεωργίας ἢ ὁποία λει-
τουργεῖ δι' αὐξήσεως τῶν τιμῶν. Αὐ-
ται τείνουν νὰ εἶναι πληθωρικαὶ καὶ
εἶναι δυνατόν νὰ περιορίσουν τὴν
κατανάλωσιν. Ὡς ἐκ τούτου μεγάλον
ἐνδιαφέρον συνδέεται μὲ τὰ συ-
στήματα τὰ ὁποῖα ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ
ἄλλο ἄκρον καὶ προσπαθοῦν νὰ αὐ-
ξήσουν τὰς γεωργικὰς προσόδους
οὐχὶ δι' ὑψηλοτέρων τιμῶν ἀλλὰ δι'
ὑποβιβασμοῦ τοῦ ὑφισταμένου κό-
στους εἰς τὴν γεωργικὴν παραγωγήν.
Περιλαμβάνουν μέτρα ἐλαττώσεως
τοῦ κόστους τῆς παραγωγῆς π. χ. δι'
ἐπιδοτήσεων ἢ διὰ χαλαρώσεως τῶν
φόρων ἐπὶ τοῦ κτήματος καθ' ἑαυτοῦ
διὰ παροχῆς πιστώσεως μὲ εὐνοϊκούς
ῶρους, διὰ μέτρων πρὸς αὐξήσιν τῆς

ικανότητος τῆς παραγωγῆς, διὰ βελ-
τιώσεων εἰς τὴν γεωργικὴν διάρθρω-
σιν κ.λ.π.

Θὰ πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι πολ-
λὰ ἐκ τῶν μέτρων διὰ τὸν ὑποβιβα-
σμόν τοῦ κόστους τείνουν ἐπίσης νὰ
αὐξήσουν τὴν παραγωγικότητα. Τὰ
κέρδη ἀπὸ τοιαύτην αὐξήσιν δύναν-
ται νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν
βελτίωσιν τοῦ ἐξοπλισμοῦ, τῆς γῆς
ἢ τῶν κτιρίων εἰς τὴν γεωργίαν, τὰ
ὁποῖα μὲ τὴν σειρὰν τῶν θὰ συνει-
σφέρουν εἰς τὴν περαιτέρω αὐξήσιν
τῆς παραγωγικότητος. Μέτρα τινὰ
προσφέρουν μέσα ἀντισταθμίσεως
διὰ μερικὰς ἐκ τῶν ἀδυναμιῶν τοῦ
μικροῦ γεωργοῦ ἐν συγκρίσει πρὸς
τὸν μέγανον καλλιεργητὴν π. χ. ἔλ-
λειψις δι' αὐτὸν πιστώσεως καὶ κυ-
κλοφοριακῶν κεφαλαίων. Μὲ αὐτοὺς